

تبیین همبستگی آموزش مجازی و یادگیری سیار بر خودناتوانسازی تحصیلی

دانشآموزان در دوران پاندمی کووید-۱۹

سوفیا خانقاھی^۱، فاطمه نصری پور^۲، محمد عارف محمود زهی^{۳*}

۱. استادیار، گروه روانشناسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

۲. دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

۳. دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران. (تویینده مسئول).

فصلنامه راهبردهای نو در روانشناسی و علوم تربیتی، دوره چهارم، شماره پانزدهم، پاییز ۱۴۰۱، صفحات ۸۰-۶۸

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی رابطه آموزش مجازی و یادگیری سیار بر خودناتوانسازی تحصیلی دانشآموزان در دوران شیوع کرونا بود. پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی است و در زمرة پژوهش‌های توصیفی از نوع همبستگی قرار می‌گیرد. جامعه‌ی آماری شامل کلیه دانشآموزان ابتدایی شهرستان زابل می‌باشد. با استفاده از فرمول کوکران و جدول مورگان و با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشی‌ای تعداد ۲۷۷ نفر به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. گردآوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه مقیاس خودناتوانسازی جونز و رودوالت (۱۹۸۲)، پرسشنامه اشتیاق به یادگیری سیار و پرسشنامه آموزش مجازی انجام شد و در پایان داده‌ها با استفاده از SPSS-25 تحلیل شدند. نتایج تحلیل آماری حاکی از بین خودناتوانسازی تحصیلی دانشآموزان و آموزش مجازی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد شدت این رابطه در حد بسیار قوی است و آموزش مجازی قدرت پیش‌بینی خودناتوانسازی تحصیلی را دارد ($P \leq 0.05$). همچنین بین خودناتوانسازی تحصیلی دانشآموزان و یادگیری سیار رابطه معناداری وجود ندارد، شدت این رابطه بسیار قوی است و یادگیری سیار قدرت پیش‌بینی خود ناتوانسازی تحصیلی را ندارد ($P > 0.05$)؛ بنابراین نتیجه می‌گیریم که دانشآموزانی که گرایش بیشتری به خودناتوانسازی تحصیلی دارند درنتیجه تمایل کمتری به شرکت در کلاس درس نشان می‌دهند بنابراین این دانشآموزان برای سرگرم شدن به محیط خارج از کلاس درس روی می‌آورند و درنتیجه با افت تحصیلی شدیدی روبرو می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: آموزش مجازی، یادگیری سیار، خودناتوانسازی تحصیلی، دانشآموزان، شیوع کرونا.

فصلنامه راهبردهای نو در روانشناسی و علوم تربیتی، دوره چهارم، شماره پانزدهم، پاییز ۱۴۰۱

مقدمه

در جهان امروز وسایل ارتباط جمعی با انتقال معلومات و اطلاعات جدید و مبادله‌ی افکار و عقاید عمومی، نقش بزرگی در پیشرفت فرهنگ و تمدن بشری به عهده گرفته‌اند به طوری که بسیاری از دانشمندان عصر کنونی را عصر ارتباطات نامیده‌اند. فناوری اطلاعات و ارتباطات شامل مجموعه‌ای از سخت‌افزارها، نرم‌افزارها و فکر افزارها می‌باشد که گردش و بهره‌گیری از اطلاعات را امکان‌پذیر می‌سازد. با ظهور پدیده‌های نوین در فناوری اطلاعات و تأثیر آن‌ها بر شیوه‌های زندگی، فرایند آموزش نیز که یکی از ارکان اساسی و بنیادین جوامع انسانی است متتحول شده است تا جایی که وجود شبکه‌های ارتباطی بسیار گسترده از جمله اینترنت، ابزارها و امکانات آموزشی پیشرفت، این امکان را فراهم ساخته که طیف وسیعی از جویندگان علم و دانش در نقاط مختلف جهان و از فاصله‌های دور تحت پوشش شبکه آموزش از راه دور درآمده و با روش‌های متفاوت از روش‌های سنتی و معمول آموزش بینند (چیپس، برایسیوچ و مریخ، ۲۰۱۲). در حال حاضر ابزارهای مختلفی برای پیاده‌سازی آموزش مجازی فراهم شده است از جمله وب کنفرانس، نرم‌افزارهای کلاس مجازی، تدریس آنلاین با استفاده از امکانات شبکه‌های اجتماعی و سایر ابزارهایی که بسترها لازم برای اجرا و پیاده‌سازی آموزش مجازی را مهیا نموده‌اند. آموزش مجازی به منظور توسعه و بهبود کیفیت آموزش‌های مختلف از طریق امکان دسترسی همه‌ی جامعه، آموزش را به امری مستمر و پویا و جدایی‌ناپذیر از زندگی اجتماعی تبدیل کرده است و با شعار فرصت‌های برابر برای افسار جامعه توانسته است موقوفیت‌های بسیار خوبی هم از لحاظ تنوع پخش برنامه‌ها و هم از لحاظ پوشش تصویری در کل کشور کسب کند، چراکه رسالت خود را تأکید بر افزایش توان علمی و سطح آگاهی جامعه در راستای توسعه فرهنگی، علمی، مذهبی، اجتماعی و اقتصادی کشور عنوان کرده است. استفاده از شبکه آموزش مجازی هم در چارچوب نظام آموزش رسمی و هم آموزش‌های غیررسمی نیاز است و در آموزش‌های رسمی باید بتواند در بعضی شرایط نقش آموزش مستقیم را داشته باشد (برنامه آموزش دروس فراغیر) و در شرایط دیگر نقش آموزش تکمیلی داشته باشد. از این‌رو شبکه آموزش به طرق مختلف می‌تواند در آموزش مؤثر باشد (داستور، ۲۰۱۲). آموزش از راه دور پاسخی است به نیازهای جهان پیچیده و سرشار از تغییر و تحولات امروزی. آموزش و پرورش به عنوان یکی از نهادهای مهم اجتماع از تیررس تغییرات و درنتیجه مسائل جدید اجتماعی دور نبوده و باید خود را به عنوان یک نهاد بنیادی با این تغییرات و تحولات همراه ساخته و بر اساس نیازهای انسان امروزی ارائه طریق کرده و شیوه‌های نوینی را برای آموزش افراد جامعه در موقع بحران به کار بگیرد. تعطیلی مدارس به علل مختلف از جمله بحران‌های سیاسی، بیماری‌های واگیردار و شرایط آب و هوایی و جوی از جمله مشکلاتی است که موجبات نگرانی مسئولین، معلمان و والدین دانش‌آموzan را ایجاد کرده است. آموزش و پرورش راهی جز حل این معضل و نگرانی‌ها به کمک سایر بخش‌ها ندارد. یکی از این معضلات که اخیراً در بسیاری از کشورها از جمله ایران مشکل‌ساز شده و موجب تعطیلی مدارس گردیده است بیماری کرونا می‌باشد. از آنجایی محدودیت تماس‌های اجتماعی برای مقابله با ویروس کرونا اهمیت بسزایی دارد زیرا که این بیماری با کاهش تماس و افزایش فاصله با مبتلایان کاهش می‌یابد (چن، ۲۰۲۰).

لذا سازمان بهداشت جهانی در پاسخ به ویروس همه‌گیر کروید-۱۹ به لزوم توقف فعالیت‌های شرکت‌ها و سازمان‌های غیرضروری تجاری، اقتصادی، اجتماعی و آموزشی بهشدت تأکید کرده است (گوانگمین نت، ۲۰۲۰). در کشور چین مدارس و سایر مؤسسات

آموزشی در سراسر کشور دوره‌های آموزش حضوری خود را به حالت تعلیق درآورده و شروع ترم بهار ۲۰۲۰ را به تعویق انداخته و فعالیت‌های تدریس با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات را مطابق با نیاز آموزش‌وپرورش انجام می‌دهند (ژو و همکاران، ۲۰۲۰). استفاده از تلفن همراه در یادگیری از آن جهت برای معلمان اهمیت دارد که امکان دسترسی به مواد یادگیری را در تمامی موقعیت‌ها برای آن‌ها میسر می‌کند. یادگیری سیار به معلمان و دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا در محیطی خاص به بحث و گفت‌وگو بپردازند و تعاملاتی پیرامون موضوع انجام دهند که موجب گسترش افق‌های فکری آن‌ها می‌شود. بدین ترتیب بزرگ‌ترین تغییری که فناوری‌های جدید موجبات آن را فراهم کرده است افزایش تمایل به مشارکت در میان معلمان و دانش‌آموزان است. در جامعه امروزی تقریباً از ارزش و کارایی آموزش‌های سنتی کاسته شده است و روش‌های نوین آموزش با استفاده از فناوری و تکنولوژی‌های جدید، جایگزین روش‌های قدیمی شده‌اند. فناوری سیار یکی از جدیدترین روش‌های یادگیری می‌باشد که پا به عرصه آموزش گذاشته است. در پی ظهور این نوع فناوری‌ها معلمان نیز به دنبال شیوه‌های جدید برای تدریس‌شان هستند.

یادگیری سیار درواقع نوعی از یادگیری است که به تحقق تعلیم و تربیت همگانی و در دسترس برای تمامی یادگیرندگان می‌انجامد. این نوع از یادگیری در حقیقت مدلی از یادگیری الکترونیکی است که از طریق فناوری‌های سیار مانند گوشی تلفن همراه، کامپیوترهای جیبی و ابزارهای دستی مورداستفاده قرار می‌گیرد (الیسون، ۲۰۱۳). با توجه به پیشرفت روزافرون جوامع و مدارس، استفاده از روش‌های سنتی رو به افول است و روزبه‌روز بر روش‌های جدید آموزش افزوده می‌شود. از جمله اهداف آموزش‌وپرورش در این زمان افزایش کیفیت یادگیری می‌باشد که آموزش‌های جدید این فرصت را به معلمان می‌دهند تا با استفاده از فناوری‌های نوین بتوانند کیفیت علمی یادگیری دانش‌آموزان را افزایش دهند. معلمان به عنوان نماینده تغییر، واسطه بین فرآگیر و فناوری می‌باشند و نقش حیاتی در تدریس و یادگیری آموزشی ایفا می‌کنند، از این‌رو ضروری است به فناوری‌های جدید آگاه باشند تا نقش خود را به خوبی ایفا کنند. بدیهی است که نقش معلم در به کارگیری فناوری در مدارس حائز اهمیت می‌باشد و هر تلاشی که برای تحول آموزشی صورت می‌گیرد باید دانش، مهارت و نگرش‌های معلم را مدنظر قرار دهد (انا ری نژاد و همکاران، ۲۰۱۴). از ادغام فناوری تلفن همراه در آموزش معلمان و یادگیری فرآگیران، انتظار می‌رود که تأثیر خوبی در عملکرد و تجربه یادگیرندگان و مریبان ایجاد شود (مانیان و همکاران، ۲۰۱۴). استفاده از این نوع یادگیری برای معلمان از آن جهت مهم تلقی می‌شود که دانش‌آموزان با نگاهی متقدانه بر روی مطالب متمرکز می‌شوند و این نیز منجر به آن می‌شود که هر چه را در مدرسه آموخته‌اند در محیط زندگی واقعی خود به کار ببرند و درنتیجه آموزش‌وپرورش به هدف اصلی خود یعنی تبدیل تئوری به عمل می‌رسد. یادگیری در قرن ۲۱ در همه‌جا با استفاده از کامپیوتر و فناوری، درحال پیشرفت و نفوذ در زندگی جوانان است که این باعث تبدیل شدن آن به بخش مهمی از آموزش‌وپرورش می‌شود. استفاده روزانه دانش‌آموزان از تکنولوژی نیز تحت تأثیر آموزش‌وپرورش است (دیاس^۱ و ویکتور^۲، ۲۰۱۷). محبوبیت دستگاه‌های سیار درسال‌های اخیر موجب شده است که صنعت آموزش به دنبال یافتن راهی برای استفاده از آن‌ها

¹ Dias² Victor

به عنوان ابزاری آموزشی برای حصول یادگیری فردی در هر زمان و مکان باشد. عوامل تأثیرگذار بر پذیرش هر فناوری جدید گام اول در پیاده‌سازی آن است (مانیان و همکاران، ۲۰۱۴).

فناوری باعث تغییر نظرکاری، اصلاح اشتباهات، خلاصه کردن حقایق برای اداره اطلاعات، کار مشارکت جویانه می‌شود. فناوری فعالیت‌هایی را موجب می‌شود که بر اساس آن دانش‌آموزان قادر می‌شوند معلومات، فهم و توانایی خود را با تأکید بر فرایند یادگیری نشان دهند. فناوری اطلاعات پارادایمی است که در تغییر و تحول در آموزش و پرورش نقش اساسی و پایداری داشته و دارد. این پارادایم برای تعیین روش‌های انجام امور آموزشی به شیوه‌ای تکرارشونده و پیش‌روند بکار می‌رود. بی‌انگیزشی یا فاقد انگیزش بودن نیز اشاره به افرادی دارد که هیچ‌گونه انگیزه‌ای؛ خشنودی و ارزشمندی درونی یا مشوق‌های بیرونی؛ برای فعالیت‌های خود دریافت نمی‌کنند و درنتیجه از انجام آن‌ها اجتناب می‌کنند. شرایط سخت آموزش در دوره کرونا دانش‌آموزان را نسبت به یادگیری بی‌انگیزه کرده بود. به اعتقاد نیومن رشد سریع روند فناوری این انگیزه را ایجاد کرده است که مدارس خودشان را با آن منطبق سازند. فناوری می‌تواند شرایط آموزش را از حالت معلم محور به دانش‌آموز محور تغییر شکل دهد و یادگیری اکتشافی را ترغیب نماید (شعبانی فر، ۲۰۲۱). تحصیل و موفقیت تحصیلی یکی از راه‌هایی است که فرد می‌تواند هوش، استعداد، توانایی و علایق خود را به اثبات برساند و به افراد جامعه نشان دهد که می‌تواند موفق باشد. موفقیت در تحصیل نیازمند تلاش بسیاری است؛ زیرا با پیشرفت‌های شدن جوامع رقابت بیشتری در زمینه تحصیلی حکم فرما شده است. رقابت تحصیلی فرد را به سمت معیارهای جمعی می‌کشاند که از توانایی او بیشتر باشد درنتیجه فرد هر کاری می‌کند تا در صورت عدم موفقیت، دلیلی برای خود داشته باشد. یکی از رفتارهای رایجی که در این موقعیت‌ها اتفاق می‌افتد؛ خود ناتوان‌سازی تحصیلی است. خود ناتوان‌سازی راهبردی دفاعی است که در آن فرد قبل از عملکرد، موانعی را ایجاد می‌کند تا به وسیله آن مدارکش را بعد از عملکرد دستگاه کاری کند (اویسال و همکاران، ۲۰۱۰).

امروزه یکی از مشکلات روان‌شناسی شایع در بین دانش‌آموزان، خودناتوان‌سازی می‌باشد. اکثر محققان بر این عقیده‌اند که دلیل خودناتوان‌سازی افراد، محافظت از خود در برابر پیامدهای منفی شکست می‌باشد (معراجی، ۲۰۲۰). بی‌انگیزگی نوعی هیجان است که شامل مؤلفه‌های فیزیولوژیکی، عاطفی، شناختی و نشانگر است. در ابتدا به نظر می‌رسد که دل‌زدگی یک هیجان زودگذر است اما مرور تحقیقات گزارش شده؛ نشان می‌دهد که تأمل در بی‌انگیزگی دانش‌آموزان و دلایل ایجاد آن امری ضروری است. بی‌انگیزگی تحصیلی می‌تواند تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند ویژگی‌های یادگیری، شخصیت، سازگاری اجتماعی، روش تدریس و غیره باشد. بی‌انگیزگی به طور گسترده‌ای از تحقیق تجربی و نظری در زمینه سهم هیجانات در تعلیم و تربیت جهان کنار گذاشته شده است. بی‌انگیزگی در میان دانش‌آموزان شایع است و در حین یادگیری و موقعیت‌های کلاسی زیاد دیده می‌شود (خواجه نوری و همکاران، ۲۰۲۰). خودناتوان‌سازی تحصیلی یکی از متغیرهای تأثیرگذاری است که در سال‌های اخیر در روند یادگیری و میزان پیشرفت تحصیلی کرده جامعه بخصوص دانش‌آموزان اخلاق ایجاد کرده است خود ناتوان‌سازی تحصیلی به رفتارهایی اطلاق می‌شود که معمولاً دانش‌آموزان برای محفوظ نگاهداشتن خود از شکستی که در مدرسه آن‌ها را تهدید می‌کند بکار می‌گیرند (یوسف وند و همکاران، ۲۰۱۸).

پیشرفت فناوری اطلاعات و ارتباطات بر تمام جنبه‌های زندگی انسان‌ها تأثیر گذاشته است و روش‌های نوینی را در عرصه‌های مختلف به انسان عرضه کرده است. علاوه بر این سرعت تغییر و پیشرفت فناوری اطلاعات چنان است که جوامع در تلاش است تا در کوتاه‌ترین زمان، خود را با این تغییرات وفق دهد. با توجه به این که مهم‌ترین رکن هر جامعه نظام آموزشی آن است، آموزش نیز باید همگام و همسو با این تغییرات پیش رود و برای همگام شدن با آن نیاز به ابزارهایی متناسب با این سرعت سراسام‌آور است. در این راستا یادگیری سیار به عنوان مرحله جدیدی از توسعه یادگیری الکترونیکی در نظر گرفته شده است قابلیت‌های گسترده ابزارهای سیار و امکان‌پذیری شرایط یادگیری بدون توجه به زمان و مکان، آن را به ابزاری مهم در یادگیری مطرح کرده است (رضایی راد، ۲۰۱۳). آمارهای متفاوتی در کشور ایران حاکی از آن است که در آینده میزان رشد چشمگیری در همگرایی تلفن همراه و اینترنت خواهیم داشت. ازین‌رو با توجه به تأثیرات چشمگیر تحولات در عرصه فناوری اطلاعاتی و ارتباطی بر روی جنبه‌های مختلف زندگی بشر از جمله نظام آموزش و یادگیری، علاوه بر بسترسازی مناسب و توسعه زیرساخت‌های ارتباطی و فناوری توسط دولت، نیاز به ایجاد رضایت در یادگیرنده و یاد دهنده و حتی به شوق آوردن ایشان از کیفیت خدمات می‌باشد (بابایی، ۲۰۱۲). سطح دسترسی به امکانات آموزشی، منابع اطلاعاتی و شیوه‌های ارتباطی همانند بسیاری از عوامل اجتماعی و اقتصادی دیگر در مناطق شهری و روستایی کشورهای در حال توسعه با یکدیگر اختلافات چشمگیری دارد که فناوری‌های جدید از جمله فناوری سیار با ویژگی‌های منحصر‌به‌فرد و انعطاف‌پذیری بالای خود در صدد رفع شکاف موجود است (کهنه‌دل، ۱۳۹۰). آموزش و پرورش در ۵۰ سال اخیر رشد قابل توجهی را تجربه کرده است و اکنون فرصت بی‌نظیری برای خلق یادگیری اثر بخش با استفاده از ابزار سیار را داراست (مانیان و همکاران، ۲۰۱۴). از نظر بسیاری از پژوهشگران استفاده از یادگیری سیار فرصت‌های جدیدی را در کلاس درس سنتی و یادگیری مادام‌العمر که در خارج از چارچوب مدرسه اتفاق می‌افتد، فراهم می‌کند (حیدر علی، ۱۳۸۰). تغییر و دگرگونی در افکار یکی از ملزمات تربیتی می‌باشد و یک عامل کلیدی برای تغییر آموزشی می‌باشد (اناری نژاد و همکاران، ۲۰۱۴). در رابطه با متغیرهای پژوهش حاضر در داخل و خارج کشور پژوهش‌های اندکی صورت گرفته است که حتی برخی از آن‌ها تنها یکی از متغیرهای تحقیق ما را مورد بررسی قرار داده‌اند؛ با این حال به برخی از آن‌ها در زیر اشاره می‌شود: یافته‌های پژوهش عسکری، میرانی سرگزی و فخیم پور (۲۰۲۰) نشان می‌دهد که هم والدین و هم معلمان آموزش‌های مکمل ارائه شده از شبکه‌ی آموزش به نام مدرسه تلویزیونی را مطلوب ارزیابی کرده و معتقدند که آموزش‌های ارائه شده در زمان بحران کووید-۱۹ و تعطیلی مدارس می‌تواند مطلوب باشد و بسیاری از عقب‌ماندگی‌های درسی و تحصیلی دانش‌آموزان را جبران می‌نماید. همان‌طور که در قسمت یافته‌های پژوهش اشاره شد والدین و معلمان معتقد هستند که برنامه‌های آموزشی مدرسه تلویزیونی به راحتی در دسترس قرار دارد و متناسب با سرفصل کتاب‌های درسی ارائه می‌شوند. درواقع آن‌ها معتقد هستند که آموزش‌های مدرسه تلویزیونی در طول بحران کووید-۱۹ اقدام مناسب و هوشمندانه‌ای بوده است.

نتایج پژوهش کریمی (۲۰۲۱) نشان داد که سبک فرزند پروری و خودناتوان سازی، قادر به توصیف همبستگی زیر مؤلفه‌های تعریف‌شده هستند؛ بنابراین با تقویت راهبردهای آموزشی خانواده در کنار توجه به راهکارهای سبک‌های فرزند پروری می‌توان

بهبود فعالیت‌های آموزشی را افزایش داد. همچنین نتایج پژوهش شعبانی فر نشان داد یادگیری سیار که از طریق فناوری‌های نوین انجام‌شده است تأثیر بسزایی در شکل‌گیری انگیزه داشته و می‌تواند بیانگیزگی دانش‌آموز از مدرسه را کاهش دهد.

نتایج پژوهش بهرام سری و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد که بین خود ناتوان‌سازی و حرمت خود ناپایدار و ترس از ارزیابی منفی با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه منفی و معناداری وجود دارد؛ یعنی تغییر در خود ناتوان‌سازی و حرمت خود ناپایدار و ترس از ارزیابی منفی با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در خلاف جهت کاهش می‌یابد.

نتایج پژوهش خدادادی و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد که بین سبک هویت اطلاعاتی، سردرگم با خودناتوان‌سازی تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین بین تعهد هویتی با خودناتوان‌سازی تحصیلی رابطه معکوس وجود داد؛ اما بین سبک هویت هنجاری با خودناتوان‌سازی رابطه معناداری وجود ندارد. یافته دیگر پژوهش نشان داد بین تاب‌آوری با خودناتوان‌سازی تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. متغیر تاب‌آوری و سبک‌های هویت می‌تواند خودناتوان‌سازی نوجوانان دختر را تبیین و پیش‌بینی کند؛ بنابراین، توجه به تاب‌آوری و سبک‌های هویت در کاهش خودناتوان‌سازی دانش‌آموزان حائز اهمیت می‌باشد.

نتایج پژوهش دیره و همکاران (۲۰۱۶) نشان‌دهنده پیش‌بینی انگیزش یادگیری توسط خودناتوان‌سازی تحصیلی بوده است. همچنین شخصیت روان رنجوری پیش‌بینی کننده معنی‌داری برای انگیزش یادگیری نبوده در حالی که اضطراب امتحان و خودناتوان‌سازی تحصیلی پیش‌بینی کننده معنی‌داری برای انگیزش یادگیری بوده است. یکی از مسائل مهم در آموزش‌وپرورش هر کشوری توجه به دلایل افت تحصیلی است سالانه تعداد زیادی از دانش‌آموزان به علت‌های گوناگون دچار شکست تحصیلی می‌شوند این شکست به صورت پیامدهای منفی و شکست در آینده و درنتیجه به کاهش انگیزه دانش‌آموزان منجر شده و سبب می‌شود آن‌ها خود را ناتوان بینند و علاوه بر ایجاد احساس ناتوانی و ضعف در موارد بسیاری سبب تعییم تجربه‌های ناموفق به دیگر موقعیت‌های زندگی می‌شود. با توجه به مسائل بیان شده این مسئله نمود پیدا می‌کند که شیوع کرونا و تعطیلی مدارس و همچنین مجازی شدن کلاس‌ها و کاهش روابط اجتماعی دانش‌آموزان؛ منجر به بیانگیزی و ناتوانی تحصیلی در دانش‌آموزان شده است درنتیجه تحقیق و پژوهش در این زمینه امری ضروری به نظر می‌رسد. از جمله اهداف آموزش‌وپرورش کسب دانش و مهارت‌های لازم برای تربیت دانش‌آموزان با انگیزه و توانمند است. این نظام‌ها در تلاش هستند در جهت آماده سازی افراد برای اشتغال، منابع خود را مورد استفاده بهینه قرار دهند؛ بنابراین آموزش و تربیت دانش‌آموزان از اهمیت زیادی برخوردار است، با شیوع ویروس کرونا آموزش الکترونیکی بیشتر از گذشته موردن توجه محققین قرار گرفت و در کشور ما به منظور ارتقاء کیفیت آموزش، استفاده از روش‌های جدید یادگیری به اجرا درآمده است. باید در نظر داشت که معرفی نقاط قوت و ضعف نظام آموزش الکترونیکی در کشو که می‌تواند اطلاعات ارزشمندی را برای مدیران و مسئولان نظام آموزش‌وپرورش و روانشناسان و محققین کشور فراهم آورد تا با اتخاذ سیاست‌های اصولی و بهره‌گیری از راهبردها و راهکارهای مناسب در زمینه بهبود و ارتقاء کیفیت برخی جنبه‌های نسبتاً مطلوب و رفع موانع و مشکلات آموزش الکترونیکی گام‌های اساسی برداشته شود؛ بنابراین توجه به نقش آموزش مجازی و یادگیری سیار بر خودناتوان‌سازی تحصیلی دانش‌آموزان در دوران شیوع کرونا امری ضروری به نظر می‌رسد. نتایج پژوهش حاضر به معلمان و روانشناسان کمک می‌کند که قبل از استفاده از ابزارهای نوین آموزشی؛ با تأثیر این ابزارها بر روح و روان دانش‌آموزان آشنا شوند همچنین کمک می‌کند

تا زمینه‌های لازم برای موفقیت اجرای این رویکردها در کلاس درس و سایر مؤسسات آموزشی را با توجه به عوامل تأثیرگذار تدارک نماید.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی است و از نظر شیوه اجرا در زمرة پژوهش‌های توصیفی از نوع همبستگی قرار می‌گیرد که بر تعیین رابطه میان متغیرها استوار است. از آنجهت که تحقیق حاضر به دنبال بررسی رابطه آموزش مجازی و یادگیری سیار بر خودناتوان سازی تحصیلی دانش‌آموزان در دوران شیوع کرونا است پس ماهیت توصیفی دارد. در این تحقیق برای گردآوری داده‌ها از روش پیمایشی استفاده شد و چون نتایج پژوهش می‌تواند راهنمایی برای استفاده آموزش‌پرورش، دبیران، دانشجویان و دانش‌آموزان باشد؛ بنابراین بر اساس هدف در زمرة تحقیقات کاربردی قرار می‌گیرد. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی دانش‌آموزان دختر و پسر شهرستان زابل می‌باشد. از بین ۴ منطقه این شهرستان، با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌های تصادفی، منطقه پشت آب به عنوان جامعه مورد نظر تحقیق انتخاب شد. در سال تحصیلی ۱۴۰۰، تعداد کل جامعه دانش‌آموزان این منطقه ۱۰۰۰ نفر بود که نمونه مربوط به تحقیق از بین این تعداد افراد با روشی که در قسمت بعد شرح داده خواهد شد، انتخاب گردید. از جمله مواردی که در یک پژوهش علمی موردنیاز است دانستن حجم نمونه می‌باشد؛ تا بدان وسیله بتوان شروع به جمع‌آوری اطلاعات کرد. نمونه‌گیری و تعیین حجم نمونه روش‌های متفاوتی دارد، نمونه‌گیری خوش‌های تصادفی از جمله روش‌های پرکاربرد نمونه‌گیری است. حجم نمونه نیز مبحثی است که باید با روش‌های آماری و علمی خاص محاسبه شود از آنجهت که حجم نمونه زیاد باعث هدر رفتن وقت و حجم نمونه کم باعث عدم اطمینان و پایین آمدن دقت در نتایج می‌شود بنابراین نمونه پژوهش حاضر با استفاده از جدول مورگان و با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده ۲۷۶ نفر تعیین شد.

ابزار گردآوری داده‌ها

یکی از ابزارهای جمع‌آوری داده در این پژوهش روش کتابخانه‌ای است. جهت بررسی ادبیات پژوهش به‌طور گسترده از مقالات، کتب و مجلات علمی لاتین و فارسی، پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد و دکتری معتبر در سایتها و کتابخانه‌ها، ژورنال‌های اینترنتی و منابع اطلاعاتی موجود استفاده شده است. از جمله ابزارهای رایج در تحقیقات و روشی مستقیم در جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه است؛ بنابراین ابزار دیگری که برای جمع‌آوری اطلاعات مربوط به آزمون فرضیه‌های پژوهش استفاده شد، پرسشنامه است که برای تهیه نمونه تحقیق از پرسشنامه زیر استفاده شده است:

الف) **مقیاس خودناتوان سازی جونز و رودوالت (۱۹۸۲)**: مقیاس خود ناتوان سازی (SHS) توسط جونز و رودوالت برای اندازه‌گیری خودناتوان سازی تهیه و تنظیم شده است. این مقیاس مشتمل بر ۲۵ ماده است. پاسخ به پرسش‌ها در مقیاس ۶ درجه‌ای لیکرت از ۰ تا ۵ تنظیم شده است. همسانی درونی این مقیاس در سطح قابل قبولی است (آلفای ۰/۷۹) پایداری مقیاس با بازآزمایی طی یک ماه برقرار بود و همچنین داده‌های جمع‌آوری شده در نمونه‌های مختلف نشان‌دهنده روابی همگرا و واگرا است. در پژوهش نیکنام و همکاران (۲۰۱۰) نیز اعتبار این مقیاس به روش همسانی درونی توسط پژوهشگران بررسی شد و ضریب آلفای کرونباخ

۰/۶۹ به دست آمد. روایی محتوایی هم توسط ۵ کارشناس مورد تائید قرار گرفت. در این پژوهش همبستگی بالا و معنی دار عوامل، زیرمقیاس ها و نمره کل خود ناتوان سازی باعزم نفس دهنده روایی توافقی مقیاس خود ناتوان سازی است. نتیجه به دست آمده با نظریه ها و پژوهش های انجام شده در مورد خودناتوان سازی، مبنی بر این که یکی از سازه های اصلی مرتبط با خود ناتوان سازی عزت نفس است، همخوانی داشت. نتیجه های که مقیاس ۲۳ ماده ای خودناتوان سازی از روایی و پایایی بالایی برخوردار است و با توجه به این که خودناتوان سازی راهبردی رفتاری است که می تواند روی موفقیت فرد در موقعیت شغلی، تحصیلی و ارتباطی تأثیر منفی داشته باشد و با سازه های روان شناختی مانند عزت نفس، افسردگی، اضطراب، اهمال کاری و کمال گرایی نیز رابطه دارد. همچنین مقیاس خودناتوان سازی در تشخیص افراد خودناتوان ساز در موقعیت های مشاوره ای، درمانی، تربیتی و پژوهشی کاربرد دارد.

ب) پرسشنامه اشتیاق به یادگیری سیار: پرسشنامه اشتیاق به آموزش سیار توسط بهلوئی (۲۰۱۹) طراحی و اعتباریابی شده است، این پرسشنامه شامل ۴ گویه بسته پاسخ بر اساس طیف پنج درجه ای لیکرت می باشد، پرسشنامه توسط پژوهشگر در طول فرایند تحقیق اعتباریابی شده است. طیف مورداستفاده در پرسشنامه بر اساس طیف پنج گزینه ای لیکرت می باشد (شامل: کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) در جدول زیر نشان داده شده است. ضرایب پایایی پرسشنامه در پژوهش بهلوئی (۲۰۱۹) ۰/۷۲ به دست آمده است. پرسشنامه مورداستفاده در این پژوهش با توجه به محقق ساخته بودن نیازمند بررسی دقیق روایی و صوری محتوایی می باشد، بر این اساس برای استاد راهنمای اساتید گروه ارسال شد و روایی صوری و محتوایی پرسشنامه مورد تائید قرار گرفت. بعد از بر اساس داده های حاصل از مطالعه مقدماتی (پایلوت) اقدام به انجام تحلیل عاملی تأییدی شد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی پرسشنامه در ادامه ارائه شده است.

جدول ۱. نتایج تحلیل عاملی تأییدی پرسشنامه

بار عاملی	ابعاد
۰/۶۴	سؤال اول
۰/۵۷	سؤال دوم
۰/۸۳	سؤال سوم
۰/۷۰	سؤال چهار

ج) پرسشنامه آموزش مجازی: این پرسشنامه توسط وطن پرست و همکاران (۲۰۱۶) طراحی شده است و دارای ۲۰ سؤال بوده و هدف آن ارزیابی نگرش دانشجویان به آموزش مجازی (شناختی، احساسی، گرایش به عمل) است. طیف پاسخگویی آن از نوع لیکرت است. پرسشنامه فوق دارای سه بعد علاقه به کار کردن در محیط مجازی، اضطراب به کار کردن در محیط مجازی و اهمیت آموزش مجازی است. برای به دست آوردن امتیاز مربوط به هر بعد، مجموع امتیازات سؤالات مربوط به آن بعد را با هم جمع نمایید. برای به دست آوردن امتیاز کلی پرسشنامه، مجموع امتیازات همه سؤالات را با هم جمع کنید. در پژوهش وطن پرست و همکاران (۲۰۱۶) روایی صوری و محتوایی این پرسشنامه با استفاده از نظر اساتید و کارشناسان به تأیید رسیده است. برای سنجش پایایی آن از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شده که مقدار آن ۰/۸۵ به دست آمد.

پس از جمع آوری پرسشنامه ها، داده ها با استفاده از نرم افزار Spss25 تحلیل شدند. ابتدا داده ها کد گذاری شده و سپس وارد نرم افزار Spss شدند پس از آن با استفاده از روش آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در بخش آمار توصیفی

از جدول‌های توزیع فراوانی و درصد، میانگین و واریانس استفاده شد و در بخش آمار استنباطی از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان استفاده می‌شوند.

یافته‌ها

جدول زیر ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌های آماری پژوهش به تفکیک جنسیت و مقطع تحصیلی را نشان می‌دهد.

جدول ۲. ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌های آماری پژوهش به تفکیک جنسیت و مقطع تحصیلی

		کل	ذختر	پسر	رشته تحصیلی
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی
%۱۰۰	۲۷۷	۱۴/۴۴	۴۰	۲۱/۶۶	۶۰
		۲۷/۷۹	۷۷	۳۶/۱	۱۰۰

بر اساس نتایج بیشترین میانگین مربوط به متغیر خودناتوان سازی تحصیلی (۸۹/۰۴۳) و کمترین میانگین مربوط به متغیر یادگیری سیار (۱۶) می‌باشد.

در این قسمت، با توجه به دادهای حاصل از ابزار پژوهش ابتدا با استفاده از آزمون‌های کفايت حجم نمونه بارتلت و کلموگروف- اسمیرنوف فرض کفايت حجم نمونه و نرمال بودن متغیرهای پژوهش بررسی شده و بعدازآن با استفاده از آزمون‌های (همبستگی پیرسون، رگرسیون خطی چندگانه) فرضیه‌های پژوهش مورد آزمون و بررسی قرارگرفته شده است.

جدول ۳. آزمون کفايت حجم نمونه

شانص کفايت نمونه توسط کاپزر، ماير و اولکین	۰/۵۳۰
آزمون کرویت بارتلت	آزمون کای دو
	درجه آزادی
	سطح معناداری

همان‌طور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، با توجه به اینکه مقدار خی دو محاسبه شده از مقدار بحرانی جدول با درجه آزادی ۳ در سطح $p \leq 0.05$ sig=0/000 معتبر است، پس نتایج حاکی از کفايت حجم نمونه است.

جدول ۴. ضریب همبستگی بین آموزش مجازی و خودناتوان سازی تحصیلی

		خود ناتوان سازی	آموزش مجازی
خود ناتوان سازی	همبستگی پیرسون	۱	۰/۲۳۲
	سطح معناداری		۰/۰۰۰
	نمونه	۲۷۶	۲۷۶
آموزش مجازی	همبستگی پیرسون	۰/۲۳۲	۱
	سطح معناداری	۰/۰۰۰	
	نمونه	۲۷۶	۰/۲۷۶

همان‌گونه که مشاهده می‌کنید ماتریس همبستگی برای این دو متغیر در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به شکل فوق، میزان همبستگی بین دو متغیر خودناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان و آموزش مجازی برابر با ۰/۲۳۲ به دست آمده که این مقدار با توجه سطح آماری؛ معنادار نیز می‌باشد. پس بین خودناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان و آموزش مجازی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد شدت این رابطه در حد بسیار قوی است.

جدول ۵. ضرایب تحلیل رگرسیون خطی چندگانه بین آموزش مجازی و خودناتوان سازی تحصیلی

مدل	ضرایب غیراستاندارد		ضرایب استاندارد شده	t	سطح معناداری
	B	Std. Error			
	ثابت	۶۸/۴۲۵	۵/۲۸۹	۱۲/۳۸/۵۱	.۰/۰۰۰
۱	آموزش مجازی	.۰/۳۱۸	.۰/۰۸۱	.۰/۲۳۲	.۳/۹۵۱

در جدول فوق ضرایب مدل رگرسیون خطی چندگانه برای بررسی معناداری تأثیر هریک از متغیرهای پیش‌بین (آموزش مجازی) بر متغیر ملاک (خود ناتوان سازی تحصیلی) آورده شده است. با توجه به سطوح معناداری به دست آمده، نتیجه گرفته می‌شود که آموزش مجازی قادرت پیش‌بینی خود ناتوان سازی تحصیلی را دارد ($P \leq 0.05$).

جدول ۶. ضریب همبستگی بین یادگیری سیار و خود ناتوان سازی تحصیلی

		خود ناتوان سازی	آموزش مجازی
یادگیری سیار	همبستگی پیرسون	۱	.۰/۰۸۲
	سطح معناداری		.۰/۱۷۶
	نمونه	۲۷۶	۲۷۶
خود ناتوان سازی	همبستگی پیرسون	.۰/۰۸۲	۱
	سطح معناداری	.۰/۱۷۶	
	نمونه	۲۷۶	.۰/۲۷۶

بر اساس جدول فوق همان‌گونه که مشاهده می‌کنید ماتریس همبستگی برای این دو متغیر خود ناتوان سازی تحصیلی و یادگیری سیار ارائه شده است. با توجه به شکل فوق، میزان همبستگی بین این دو متغیر برابر با 0.082 به دست آمده که این مقدار با توجه سطح آماری معنادار نمی‌باشد ($P=0.176$)؛ بنابراین نتیجه می‌گیریم که بین خود ناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان و یادگیری سیار رابطه معناداری وجود ندارد، شدت این رابطه بسیار قوی است.

جدول ۶. ضرایب تحلیل رگرسیون خطی چندگانه بین یادگیری سیار و خود ناتوان سازی تحصیلی

مدل	ضرایب غیراستاندارد		ضرایب استاندارد شده	t	سطح معناداری
	B	Std. Error			
	ثابت	۸۲/۰۴۴	۵/۲۳۷		
۱	یادگیری سیار	.۰/۴۳۸	.۰/۳۲۳	.۰/۰۸۲	.۱/۳۵۶

در جدول (۶)، ضرایب مدل رگرسیون خطی چندگانه برای بررسی معناداری تأثیر هریک از متغیرهای پیش‌بین (یادگیری سیار) بر متغیر ملاک (خود ناتوان سازی تحصیلی) آورده شده است. با توجه به سطوح معناداری به دست آمده، نتیجه گرفته می‌شود که یادگیری سیار قادرت پیش‌بینی خود ناتوان سازی تحصیلی را ندارد ($P > 0.05$).

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی رابطه آموزش مجازی و یادگیری سیار بر خود ناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان در دوران شیوع کرونا بود. نتایج تحلیل داده‌ها حاکی از آن بود که بین خود ناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان و آموزش مجازی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد شدت این رابطه در حد بسیار قوی است و آموزش مجازی قادرت پیش‌بینی خود ناتوان سازی تحصیلی را دارد ($P \leq 0.05$). همچنین بین خود ناتوان سازی تحصیلی دانش آموزان و یادگیری سیار رابطه معناداری وجود ندارد، شدت این رابطه بسیار قوی است و یادگیری سیار قادرت پیش‌بینی خود ناتوان سازی تحصیلی را ندارد ($P > 0.05$). ادراک از محیط یادگیری بر

خوشبینی تحصیلی اثر مثبت و معناداری دارد. همچنین ارتباط خوشبینی تحصیلی با خودناتوانسازی تحصیلی منفی و معنادار و ارتباط تعلل ورزی تحصیلی با خودناتوانسازی تحصیلی مثبت و معنادار است. خودناتوانسازی، راهبردی است که دانشآموز آن را برای توجیه عدم موفقیت خود به کار می‌گیرد تا ارزش خود را حفظ کند (بهرامی و همکاران، ۲۰۲۰). زمانی که دانشآموزان بفهمند معلم به کلاس و یادگیری آنها اهمیت می‌دهد گرایش شان به تعویق انداختن و ظایف کاهش می‌یابد. همچنین در کلاس‌هایی که ساختار آن به‌گونه‌ای است که معلمان به یادگیری و فهم مطالب درسی تأکید می‌کنند و به‌طور مداوم از مطالب درسی امتحان گرفته می‌شود فرآگیران تلاش می‌کنند؛ بهانه و تعلل را کنار نهاده و برای یادگیری کوشش کنند (سلمانی و همکاران، ۲۰۱۷)؛ بنابراین اگر باورهای خوشبینانه را در فرآگیران افزایش دهیم سطح خودناتوانسازی در آنها کاهش می‌یابد (دامپور و همکاران، ۲۰۱۸).

یافته‌های این پژوهش با تحقیق بهرامسری و همکاران (۲۰۲۰)، شیرانی و همکاران (۲۰۱۹)، شعبانی فر (۲۰۲۱)، عسکری و همکاران (۲۰۲۰)، نجفی و همکاران (۲۰۱۷)، بهرامی و همکاران (۲۰۲۰)، کرمی (۲۰۲۱)، خدادی و همکاران (۲۰۲۰)، رضایی راد و همکاران (۲۰۲۰) و دیره و همکاران (۲۱۶) رابطه همسویی دارد.

بنابراین در تبیین یافته‌های فوق می‌توان چنین بیان کرد که گرایش بیشتری به خودناتوانسازی تحصیلی دارند درنتیجه تمایل کمتری به شرکت در کلاس درس نشان می‌دهند بنابراین این دانشآموزان برای سرگرم شدن به محیط خارج از کلاس درس روی می‌آورند و درنتیجه با افت تحصیلی شدیدی روبرو می‌شوند. به‌طورکلی بسیاری از دانشآموزان برای جلوگیری از سرزنش اطرافیان به خودناتوانسازی تحصیلی روی می‌آورند. برای ایجاد یک محیط یاددهی-یادگیری مجازی جذاب لازم است که برنامه‌های درسی هدفمند و مناسب با نیاز تحصیلی دانشآموزان و جذاب ارائه شود و جو کلاس منجر به ایجاد آرامش در دانشآموزان شود. یادگیری نیازمند آموزش با کیفیت و به دوراز اجبار است. شیوع ویروس کرونا، تغییر و تحول را بر همه حوزه‌ها و عرصه‌های زندگی اجتماعی تحمیل کرد و آموزش و پرورش را به‌سوی آموزش‌های مجازی سوق داد. خودناتوانسازی تحصیلی زمانی اتفاق می‌افتد که فاصله بین استعدادهای بالقوه و بالفعل فرد زیاد شود که این موضوع مهم یکی از نتایج منفی شیوع ویروس کرونا و آموزش به سبک فضای مجازی است. نبود ارتباط چهره به چهره معلم و دانشآموز، بیسواندی برخی والدین و ناتوانی آنها در هدایت تحصیلی فرزندان و رفع اشکالات درسی آنها، مشغله فراوان برخی والدین در پی خسارات اقتصادی و معیشتی ناشی از شیوع ویروس کرونا، بی‌توجهی دانشآموزان به آموزش‌ها، سرگرم شدن دانشآموزان در دنیای مجازی و کاهش ساعت‌های درسی در بستر فضای مجازی، فراقت طولانی آنان در خانه و انجام ندادن تکالیف و عدم تلاش برای رفع اشکالات درسی را می‌توان از جمله دلایل اصلی خودناتوانسازی تحصیلی دانشآموزان نام برد. شیوه‌های تدریس مجازی باعث شده که والدین بهویشه آنها که شاغل هستند، به دلیل فشارهای ناشی از کار و امور روزمره و مشکلات زندگی توان رسیدگی کافی و همراهی با دانشآموز را نداشته باشند و نتوانند فرزندانشان را کنترل کنند که این موضوع چالش‌هایی از جمله خودناتوانسازی تحصیلی دانشآموزان را درپی داشت؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود معلمان و عوامل تعلیم و تربیت در مدرسه محیطی سازنده برای دانشآموزان فراهم آورند مثلاً با ایجاد جوی متعامل و متنوع و چالش‌برانگیز و با ارائه فعالیت‌های جذاب به ارتقاء توانمندی دانشآموزان کمک کنند. از جمله محدودیت‌های

پژوهش حاضر نبودن محتوای علمی کافی حول محور متغیرهای پژوهش، عدم همکاری برخی از مدارس در اجرای پرسشنامه و محدودیت در تعمیم‌پذیری نتایج این پژوهش می‌باشد.

منابع

- Anarinejad, A., Mohammadi, M., (2014). Practical indicators of e-learning evaluation in Iranian higher education, University Journal of E-learning (Media), (1) 16, 1-10.
- Askari, M., Mirani Sargazi, N., Fakhimpour, M., (2020). A Study of the Performance of the School of Television Education Network during School Holidays Due to Covid's Disease_ From the Perspective of Parents and Primary Teachers, Sixth National Conference on Humanities and Management Studies.
- Babaei, M. (2012). Evaluation of Mobile Learning Admission in Iranian Universities, Master Thesis, Shiraz University, Faculty of Engineering.
- Bahrami, F, Amiri, M. (2020). The role of quality of educational environment in academic self-disability through mediation of academic procrastination and academic optimism. Journal of Educational Psychology Studies, 17 (39), 52-23.
- Bahramsari, S., Mohammadi Naeini, M., (2020). The study of the relationship between self-disability and unstable self-esteem and fear of negative evaluation with students' academic achievement, the second scientific conference on psychology, counseling, educational sciences and social sciences and humanities.
- Bohloli, M., (2019). The study of the desire of students and graduates of Master of Educational Technology in the use of mobile education, Master Thesis of Educational Technology, Islamic Azad University, Shiraz Branch.
- Chen, S., Yang, J., Yang, W., Wang, C., & Bärnighausen, T. (2020). COVID-19 control in China during mass population movements at New Year. *The Lancet*, 395(10226), 764-766.
- Chipps, J., Brysiewicz, P., & Mars, M. (2012). A systematic review of the effectiveness of videoconference-based tele-education for medical and nursing education. *Worldviews on Evidence-Based Nursing*, 9(2), 78-87.
- Dampur, AS., Yusufvand, M, Rajabi, H. (2018). The role of academic optimism and metacognitive beliefs in predicting academic self-disability. *Journal of Psychological Studies Educational*, 3(208), 1-10.
- Dastour, M, (2012). Evaluation of the effectiveness of educational programs of Sima Education Network on the audience (a case study of Payame Noor University students). *Radio and Television Quarterly*, 8 (19), 142-166.
- Deireh, A., Dehghani, Y. Khodabakhshi Sourshajani, N. (2016). A study of the relationship between academic self-disability, neurotic personality traits and test anxiety on learning motivation of high school students in Karaj, First International Conference on Psychology and Social Sciences, Tehran.
- Eliasson, J. (2013). Tools for Designing Mobile Interaction with the Physical Environment in Outdoor Lessons, *International Journal of Handheld computing Research*, 3(2), 26-43.
- Guangmingnet. (2020) Economic impact of new coronary pneumonia and policy suggestions. Https://theory.gmw.cn/2020-02/10/content_33541497.htm, 02-10/2020-03-11.
- Jones, E.E., Rhodewalt, F. (1982). The self – handicapping scale.UK:Princeton university.

- Karami, J., Lorestani, S., (2021), The relationship between academic self-disability and parenting style in students of Kermanshah, Fifth International Congress of Psychic Sciences and Education, Tehran.
- Khajeh Nouri, A., Akbari, S., Rahimzadeh, M., (2020). The relationship between academic optimism and achievement motivation with responsibility, Sixth International Conference on School Psychology, Tehran.
- Khodadadi Sangdeh, J., Rezaei Ahvanavi, M., Rasouli Taher, N. (2020). Predicting academic self-disability based on resilience and identity styles. School Psychology, 9 (3), 68-82.
- Manian, A., Sohrabi, B., Mortazavi, A. (2014). Investigating the effective factors on the acceptance of mobile learning, Journal of Scientific-Research Executive Management, (12) 6, 131 - 154.
- Mearaji, M., (2020), Predicting academic self-disability based on fear of negative evaluation and metacognitive beliefs with respect to the mediating role of cognitive emotion regulation, 7th International Conference on Psychology, Educational Sciences and Lifestyle.
- Najafi, A, Rahmanifar, J, Tanhaye Rashvanloo, F. (2017). Academic self-esteem, self-disability and academic burnout in students, Sixth Congress of the Iranian Psychological Association, Tehran.
- Niknam, M., Hosseiniyan, S. Yazdi, S.M., (2010). The Relationship between Perfectionist Beliefs and Self-Empowering Behaviors in Students of Behavioral Sciences Center, 7 (2), 10-1.
- Rezaei Rad, M, Naseri, A. (2020). The effect of mobile learning-based education on students' self-efficacy, self-control, self-regulation and academic performance. Journal of Information and Communication Technology in Educational Sciences, 10 (3 (39 consecutive)), 125-144.
- Rezaei Rad, M. (2013). Identifying and prioritizing the effective factors in applying mobile learning in higher education, Journal of Modern Educational Approaches, University of Isfahan, (2) 8, 112-93.
- Salmani, M., Khamesan, A., Asadi Younesi, M.R., (2017). The mediating role of motivational beliefs in the perception of classroom atmosphere and students' procrastination. Quarterly, Educational Psychology, (49) 19, 117-193.
- Sheibanifar, R. (2021). Teaching mobile learning and its effect on coronary apathy (how I got Saman interested in learning). Educational Research, 7 (26), 74-84.
- Shirani, Z., Abdollahzadeh Ghomshi, and, (2019), The relationship between emotional dysphoria components and academic self-disability in students with parents with special diseases, Fifth National Conference on Humanities and Psychological Studies, Tehran.
- Uysal, A., & Lu, Q. (2010). Self-handicapping and pain catastrophizing. Personality and Individual Differences, 49, 502-505.
- Vatanparast, M, Royani, Z, Ghasemi, H, (2016), A Survey of Nursing Students' Attitudes Towards Virtual Education in 2009, Journal of Nursing Education, Volume 5, Number 1, April and May 1995, 53-61.
- Yousefvand, M., Zarei, P., (2018), Predicting Students' Academic Disability Based on Anxiety Coping Styles, 12th National Congress of Pioneers of Progress, Tehran.
- Zhou, L., Wu, S., Zhou, M., & Li, F. (2020). 'School's Out, But Class' On', The Largest Online Education in the World Today: Taking China's Practical Exploration During The COVID-19 Epidemic Prevention and Control As an Example. But Class' On', The Largest Online Education in the World Today: Taking China's Practical Exploration During The COVID-19 Epidemic Prevention and Control As an Example (March 15, 2020).